

Tekst 4.

Fru Alving

Min mand døde lige så fordærvet, som han havde levet hele sit liv.

Det var en daglig kamp at holde det skjult for hele verden.

Da vi havde fået Osvald, var det som om det blev lidt bedre med Alving.

Men det varede ikke længe. Og nu blev det en dobbelt kamp. Jeg måtte slås for at ingen skulle få at vide, hvad mit barns far var for et menneske. De ved jo selv, hvor charmerende Alving var. Ingen kunne tro andet end godt om ham.

Men det værste af det hele var at det svineri, foregik her i vores eget hus. I mit hus. En dag skulle jeg hente noget her, og så hørte jeg vores stuepige, og lidt efter hørte jeg Alving. Han sagde noget til hende, og så hørte jeg min egen stuepige hviske: "Slip mig, hr. kammerherre! Lad mig være!"

Men han fik det, som han ville med pigen – og forholdet fik følger!

Jeg havde fundet mig i meget her i huset, for min søns skyld! Men den sidste hån – min egen tjenestepige – det var for meget.

Så tog jeg magten i huset - al magten – både over ham, forretningerne og alt det andet.